

Forslag

til

Lov om ændring i lov om folkeforsikring.

Fremsat den 5. februar 1958 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, foretages følgende tilføjelser:

Til § 40.

Som nyt stk. 13 indsættes: „Til bestridelse af udgifter ved udsendelse af hjemmehjælpere til invalide- og folkepensionister stilles der til kommunalbestyrelsens — eventuelt magistratens — rådighed yderligere et beløb på indtil 10 pct. af det beløb, der står til rådighed for kommunen til ydelse af personlige tillæg. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at pensionisten helt eller delvis skal betale for modtagelse af hjemmehjælp, eventuelt ved tilbageholdelse i pensionen. Kommunens udgifter inden for rådighedsbeløbet vil

kunne opføres som udgifter til invalidepension, henholdsvis folkepension i henhold til § 39, stk. 1, jfr. § 65“.

Til § 69.

I stk. 1 tilføjes som 3. punktum: „De af kommunalbestyrelsen i medfør af § 40, stk. 13, truffne afgørelser er endelige“.

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks med virkning fra regnskabsåret 1957—58.

Stk. 2. Socialministeren bemyndiges til at lade lov om folkeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, genoptrykke med de tilføjelser, der er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

I de senere år har der været en stigende forståelse af, at der bør gøres en indsats for, at de ældre medborgere, der har vanskeligt ved at klare sig i eget hjem, når de selv ønsker det, bør have en hjælp, der gør det muligt for dem at blive i deres hjem, så at de ikke behøver at søge optagelse i alderdomshjem el. l.

Kommunerne har ved ydelse af personlige tillæg af rådighedsbeløbet i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, kunnet medvirke hertil ved at yde folkepensionister og invalidepensionister kontante beløb af denne rådighedssum til antagelse af huslig medhjælp til at udføre forskelligt arbejde i den daglige husholdning, som det kan volde svækkede pensionister vanskelighed selv at udrette.

Nogle kommuner er i de sidste år kommet ind på at etablere særlige hjemmehjælpsordninger, der

består i, at kommunerne udsender hjemmehjælpere til vanskeligt stillede folke- og invalidepensionister, hvilke hjemmehjælpere aflønnes af kommunerne, der på socialregnskabet konterer udgifterne som personlige tillæg.

I de kommuner, i hvilke sådanne organiserede hjemmehjælpsordninger er etableret, har hjemmehjælpen haft en stærk udvikling, der har medført, at der står stadig mindre beløb til rådighed for kommunen til ydelse af personlige tillæg til andre påkrævede formål.

Det af socialministeriet nedsatte socialpolitiske udvalg, der for tiden beskæftiger sig med de problemer, der melder sig for de ældre i samfundet, har som sin første opgave i denne forbindelse behandlet spørgsmålet om hjemmehjælp til de ældre